

Έργα και ημέραι” του Μητροπολίτη Κώου κ. Ναθαναήλ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Είναι η δεύτερη φορά μέσα σε λίγες μέρες (και η πολλοστή στα 4 χρόνια που ζούμε σε τούτο τον τόπο) που η σύζυγός μου, η Σταυρούλα (εκπαιδευτικός θεολόγος στο 2ο Γυμνάσιο Κω), καλεί τον Επίσκοπό μας να επισκεφθεί το σχολείο και να μπει στο μάθημα των θρησκευτικών, ως εκπαιδευτικός και συνομιλητής συνάμα. “Είναι απωθημένο μου, διότι ήθελα να γίνω εκπαιδευτικός και δεν τα κατάφερα”, μας εξομολογήθηκε πριν λίγες μέρες. Συνάμα, ο π. Ναθαναήλ έδωσε στη Σταυρούλα 100 τεμάχια τσέπης “Καινής Διαθήκης” για να τα μοιράσει στα 90 παιδιά της Β’ τάξης και να διαθέσει τις υπόλοιπες κατά βούληση.

Η εικόνα ενός ιερωμένου, πολλώ δε μάλλον ενός επισκόπου εντός του σχολείου τα τελευταία 20 - 30 χρόνια δεν μας είναι οικεία, εμάς δε τους θεολογούντες μας φέρνει συχνά σε δύσκολη θέση. Κι όμως... Ο δεσπότης μας, έδωσε τα ρέστα του. Ακάματος, μπήκε στα 9 από τα 12 τμήματα του σχολείου, τουτέστιν 9 ώρες μαθήματος σε δυο συναντήσεις. Ντυμένος όσο πιο προσιτά γίνεται για όλους (με

ένα αντερί, ένα σταυρουδάκι και ως ποιμαντορική «μαγκούρα», μια από τις χρωματιστές σκούρες χαλκοσωλήνες που παρήγγειλε να χρωματιστούν και να διακοσμηθούν με ένα χρυσαφί πόμολο πόρτας με στάμπα δικεφάλου, συνολικής αξίας 8 - 14 ευρώ εκάστη). Ήρθε με το “πολυτελέστατο αυτοκινητάκι” του, (Suzuki Ignis 1.3 L) κάνοντας επίδειξη αρχοντιάς... Η αρχοντιά βρίσκεται στην ζεστή του αγκαλιά, στα φιλιά που δεν διστάζει να δίνει σε όλους/ες ανεξαιρέτως τους/τις συναδέλφους, όχι στις χρυσές πατερίτσες, τα χρυσά εγκόλπια και τα χρυσά ρολόγια τσέπης. Γέμισε το σχολείο δώρα... Δώρα για τον καθένα... Όχι ακριβά, ούτε ντε και καλά θρησκευτικά, μα με γούστο κι αρχοντιά όλα.

Στο μοναδικό κενό που είχε σήμερα, τον πήρε μαζί της μια φιλόλογος της γ' τάξης στο μάθημα των νέων ελληνικών!!! Όπου παρίσταντο και όλοι οι «απαλλαγμένοι» του μαθήματος των θρησκευτικών.

«Πάτερ Ναθαναήλ, ονομάζομαι Ιμπραήμ Κ...ς. Είμαι ντόπιος μουσουλμάνος. Σας αγαπούμε όλοι εδώ στο νησί και σας ευχαριστώ που με δέχεστε στο μάθημα και εμένα ενώ έχω απαλλαγή. Θέλω να σας ρωτήσω, γιατί εγώ και εσείς οι χριστιανοί πρέπει να είμαστε χωριστά; Τι μας χωρίζει; Γιατί εγώ να παίρνω απαλλαγή απ' αυτό το μάθημα; Γιατί στο βάθος βάθος να είμαστε ψυχροί;»... Ερώτηση μαθητή της γ' τάξης ντόπιου μουσουλμάνου, που ζήτησε επίμονα από τη θεολόγο να παρίσταται στο μάθημά της σήμερα (και μάλλον θα παρίσταται πλέον τακτικά).

Και ο μητροπολίτης μας του απάντησε: «Κατ' αρχήν λεβέντη μου, θέλω να σου πω ότι έχεις ένα υπέροχο όνομα που φανερώνει πράγματα που μας ενώνουν. Σε λένε Ιμπραήμ, δηλαδή Αβραάμ. Ξεκινώντας από το υπέροχο αυτό όνομα, μπορώ να σου αραδιάσω εκατοντάδες στοιχεία που εμένα ως χριστιανό και εσένα ως μουσουλμάνο μας ενώνουν και μας οδηγούν στην αγάπη του ενός και μοναδικού Θεού στον οποίο και εγώ και εσύ εμπιστευόμαστε τη ζωή μας!!!». Για 15 λεπτά ο π. Ναθαναήλ εξηγούσε στον Ιμπραήμ και στους συμμαθητές του, το πόσο σημαντικό είναι να σκεφτόμαστε αγαπητικά και ενωτικά. Του είπε για τη Μαριάμ (την Παναγιά) τον Αη Γιώργη, το Κοράνι και τη Βίβλο, το σεβασμό των μουσουλμάνων στο Χριστό... Του μίλησε για την αγάπη των Τούρκων μουσουλμάνων προς το χριστιανισμό κατά περιοχές -αναφέρθηκε σε απίθανες ιστορίες που είχε υπόψη του ως αυτήκοος ή και αυτόπτης μάρτυς...

Ερωτήματα πάνω σε όλα τα θέματα: ιερωσύνη γυναικών, νηστεία, σεξουαλικότητα, εκτρώσεις, λειτουργική γλώσσα, θαύματα, το ιστορικό πρόσωπο του Ιησού, οι Ρωμαιοκαθολικοί, οι διάλογοι με τις άλλες θρησκείες και τις άλλες χριστιανικές ομολογίες, το κακό, ο θάνατος, η μετά θάνατο ζωή, η Αποκάλυψη, η μετεμψύχωση, τα σκάνδαλα των κληρικών, η αγάπη, η αγάπη, η αγάπη...

Μια παρουσία που διάνθιζε το λόγο με ανέκδοτα ή και με δεικτικότητα ενίοτε απέναντι στους κρατούντες που αδιαφορούν και διαλύουν τον τόπο...

“Παιδιά να μην ξεχνάτε ότι μετά τους γονείς σας, οι πρώτοι πρώτοι άνθρωποι που σας αγαπούν και αγωνίζονται κι αγωνιούν για εσάς είναι τούτοι εδώ οι δάσκαλοι του σχολείου σας. Είναι οι απεσταλμένοι απ’ το Θεό για να συνεχίσουν το έργο της δημιουργίας Του. Το να σας πω ότι πρέπει να τους σέβεστε ίσως σας φαίνεται πολύ παλιομοδίτικο και καθυστερημένο. Σας λέω όμως να τους αγαπάτε και τους εμπιστεύεστε σε όλα”.

Ο π. Ναθαναήλ έδωσε τα φώτα του και σε θέματα τέχνης... Μπήκε στο εργαστήριο Καλλιτεχνικών μαθημάτων, μίλησε για εικόνες, τέχνη, ζωγραφική γλυπτική (είναι υποψήφιος διδάκτορας λαογραφίας και ιστορίας στη Φιλοσοφική του ΕΚΠΑ)... Προσφέρθηκε να διευκολύνει το σχολείο παραχωρώντας μέρος του πλαϊνού αυλόγυρου του -υπό ανέγερση- Αη Γιώργη του Πετρουμιανού για χώρους σχολικών αθλοπαιδιών (το σχολείο έχει περιορισμένη αυλή)...

Τους άφησε όλους άφωνους...

Διαβάζω τις απόψεις που ανταλλάσσουμε φίλοι και αδελφοί σχετικά με το μάθημα των θρησκευτικών. Και σκέφτομαι το πόσο τυχεροί είμαστε εδώ στην Κω. Διότι με έναν τέτοιο ιερωμένο που έχει τέτοια και τόση καθολική αποδοχή από τους πάντες, η ομολογιακότητα, η κατήχηση, ο πολιτισμός, η διαθρησκευτική και η βιβλική προσέγγιση είναι μια διαρκής και ζωντανή πραγματικότητα. Μένει βέβαια να βρεθούν οι άνθρωποι που θα σταθούν δίπλα σε έναν τέτοιο άνθρωπο. Διότι το να τον θαυμάζουμε απλά, ή να τον αγαπάμε δια της παρατηρήσεως εκ του μακρόθεν δεν έχει και πολύ μέλλον.

Εύχομαι μονάχα, να βρεθούν και άλλοι μιμητές του, με ανάλογα εφόδια... Ας έχουμε την ευχή του!

Υ. Γ. Έψαξα μια αντιπροσωπευτική του φωτογραφία για να τη βάλω στην ανάρτηση. Βρήκα μια από την περυσινή πορεία ειρήνης, όπου συμμετείχε και αυτός...

Από ανάρτηση στο facebook του Γιάννη Τοπαλίδη

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr